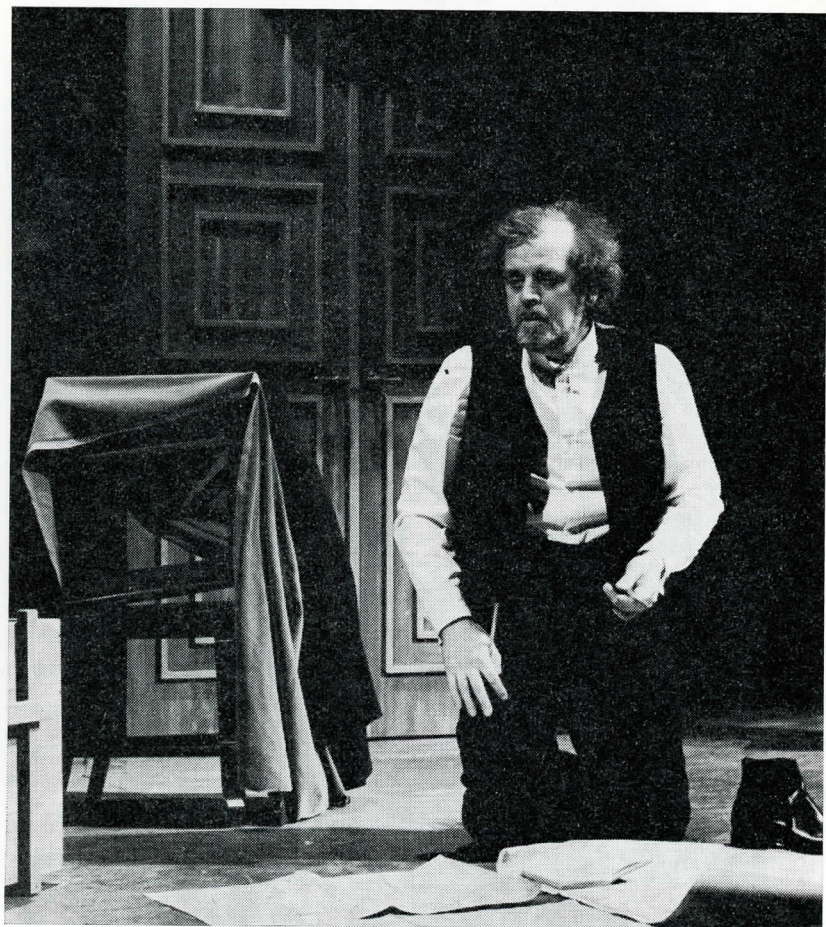

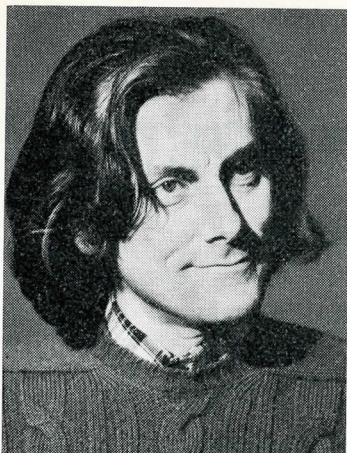
JYSK SKOLESCENE

OPFØRER PÅ AARHUS TEATER

REVOLUTION FORBUDT

AF LEIF PETERSEN

Leif Petersen

Revolution forbudt

Revolution forbudt foregår i Danmark i 1870'erne og 80'erne. Det beretter et stykke Danmarkshistorie, det viser os nogle mennesker i den tids Danmark, en tid der på en mærkelig måde kan minde om vor egen. Dermed kan stykket måske fortælle os noget om os selv, og gøre opmærksom på vore egne vilkår.

Vi ser mange personer og får manges historie fortalt.

Vi ser historien om Victoria og Asmus, de to unge, der på tværs af klasseskel forelsker sig og forsøger at realisere deres kærlighed i et fælles mål.

Og vi følger familiernes skæbne. Victorias er arbejdere. De er draget fra Bornholm til København for at søge arbejdet dér, hvor de tror de kan skabe sig bedre kår. Men både faderen, moderen og børnene må slide for at klare det daglige.

Asmus er den unge søn af en af tidens foretagsomme bygmestre, Hans Hansen, kaldet Hellig-Hansen, og dennes kone, Jette. Vi følger familiens udvikling fra et toppunkt, hvor Hellig-Hansen tjener sine mange penge på at bygge usunde lejekaserner til arbejdere, men også bygger det berømte Dagmar-Teatret, – til fallittens nulpunkt, hvor familien må flytte ud af sit eget hus.

Blandt de mange personer er arbejderføreren Louis Pio og finansmanden C. F. Tietgen, yderpunkter i tidens politiske og økonomiske spændinger. De hører til blandt de berømteste, men lige så vigtige er de ukendte arbejdere og deres kår i den tid, hvor stordriften af fabrikker og industrialismen for alvor begynder at gribe om sig.

De spørgsmål og problemer det rejser, indgår i et spændende og underholdende forløb, Leif Petersen har skabt.

LEIF PETERSEN:

REVOLUTION FORBUDT

Skuespil i 15 scener

Scenografi:
NINA SCHIØDTZ

Iscenesættelse:
ASGER BONFILS

PERSONERNE:

(i den rækkefølge, hvori de kommer på scenen)

Victoria	Birte Fynne
Line, hendes mor	Karen Wegener
Manden med sivskoene	Gunnar Brandt
Glud, isenkræmmer	Ole Wegener
Hans Hellig-Hansen, bygmester	Aksel Erhardtzen
Adolf, Victorias far	Ole Wisborg
Frans } Victorias søskende	Niels Bünemann
Rikke }	Lone Sørensen
Vilh. Christiansen, købmand	Svend Dam

C. F. Tietgen	Ulf Stenbjørn
Formanden	Palle Reenberg
Tømrer	Børge Hilbert
Murer	Hans Henrik Voetmann
Svend	Hother Bøndorff
Kollega	Gunnar Brandt
Maria, en pige	Lisbet Jørgensen
Tapetserer	John Martinus
Jette, Hellig-Hansens kone	Lone Rode
Nibe, etatsråd	Jørgen Fønss
Villadsen, oldemand	Paul Smyrner
Fru Glud	Tove Wisborg
Fru Nibe	Rita Kristjansen
Julius	Peter Bork
Harald	Caspar Koch
Mathilde	Elsebeth Steentoft
Asmus, Hellig-Hansens søn	Flemming Sørensen
1. arbejder	Hother Bøndorff
2. arbejder	Børge Hilbert
3. arbejder	Lars Junggreen
Louis Pio	Erno Müller
Udvandringsagenten	Svend Dam
1. lotterisælger	Hans Henrik Voetmann
2. lotterisælger	Caspar Koch
3. lotterisælger	Peter Bork
Tapetsererens pige	Lisbet Jørgensen
Mormonen	Palle Reenberg
Betjenten	Arne Westermann
Klarinetspilleren	Hans Jørgen Leth Hansen
Knejpesangerinden	Bodil Lindorff

Pause efter 8. scene

Spilletid ca. 2½ time

Vi murer tiden op

1. scene: På isen fastelavnsnat 1875

De forsvarsløse rejser mod byen.

2. scene: En familie ankommer

Fastelavnsmandag foran Børsen ser vi initiativets mænd og Hellig-Hansen. Hvordan er han. Angrebslysten eller forsvarsløs?

3. scene: Byggepladsen

De forsvarsløse er begyndende demoraliserede. Bygningsarbejderne, selv udnyttede, træder på den nyankomne Adolf, og han lærer de knækkedes vise.

4. scene: Aftenselskabet, forår

Hjemme hos borgerskabet. De angrebslystne på selskabsfronten. Herrerne har bygge-interesser og alle sier de myggen fra og sluger kamelen.

5. scene: Asmus vågner

Borgerskabets beskyttede søn med samlermanien – og indvandrerpigen med talent for socialisme.

6. scene: Revolution forbudt

De knækkede, adspredte arbejdere. Udsat for sjæle- og andre fiskere. Den løsladte arbejderfører Pio slår til igen. Men kun et øjeblik.

7. scene: Middagsbordet

Problemet er også Jettes: på hvilken side er Hellig-Hansen? Og hvilken skæbne venter mon dem, der ikke har bestemt sig?

8. scene: På ballonpladsen

Adolf tror, han har reddet sig ved at isolere sig.

9. scene: En aften i Tivoli

Tivolis pæne forside, en kaffekande til Jette, og en kold skulder til Asmus.

10. scene: På vejen

Mor og datter stjæler sig til en samtale. Victoria ved ikke, hvad hun skal stille op med sine følelser.

11. scene: Fabrikken

Asmus bliver sat ind i socialismens problemer.

12. scene: Køkkenet

Victoria klarer kokkepigens arbejde, oplever en markedsundersøgelse og Hellig-Hansens fallit.

13. scene: På keglebanen

Et fint lille udvalg af kommunalbestyrelsen drøfter, om Hellig-Hansen kan have gjort sig fortjent til at blive foreviget.

14. scene: Udflytningen

Mens huset brydes ned over hendes hovede, prøver Jette at få kontakt med sin omverden. Men socialismen siger hun nej til.

15. scene: Revolutionen rejser

Asmus og Victoria opsøger Pio. Men den demoraliserende revolution har givet efter for presset og rejser 23. marts.